

er meget, meget forenklet. Efter min opfattelse er alene det, at der nu foreligger et gennemarbejdet stort sæt tanker i den handlingsplan, vi nu drøfter, med en række forskellige forslag til initiativer, værdifuldt. Den er det i sig selv. Planen er og bør være et incitament og en inspirationskilde til at komme videre både for professionelle og for frivillige.

Med hensyn til ressourcer har regeringen, dvs. Socialministeriet, Undervisningsministeriet og Sundhedsministeriet, for 1999 fået afsat 2,4 mio. kr. til umiddelbar opfølgning af handlingsplanen.

Der har været nogen forvirring om dette beløb, så lad mig lige benytte lejligheden til at slå fast én gang for alle, at de 2,4 mio. kr. alene vedrører 1999. Jeg tror også, at det fremgår af den pressemeddelelse, der blev udsendt i december måned. De 2,4 mio. kr. er altså ikke et »én gang for alle-beløb«, som regeringen vil afsætte til at styrke indsatsen til forebyggelse af selvmordsforsøg og selvmord; der vil komme flere ressourcer til.

SF's beslutningsforslag indebærer, at regeringen skal afsætte de nødvendige og øremærkede ressourcer til iværksættelsen af de ovennævnte opprioriterede indsatser. SF har ikke sat nærmere beløb herpå, men i bemærkningerne til beslutningsforslaget nævnes dels et beløb på 30-50 mio. kr. over en femårig periode på baggrund af overslag fra den frivillige organisation Livslinjen, dels 40 mio. kr. – svarende til de ressourcer, som man også i Norge over 5 år har sat af til sin handlingsplan til forebyggelse af selvmord.

Med hensyn til Norge kan jeg da lige sige som en sidebemærkning, at man dér i modsætning til i Danmark har haft en helt anden udvikling. Man har faktisk haft en fordobling af selvmordsraten over de sidste 20 år, mens vi i Danmark har haft et systematisk fald gennem de sidste 10 år.

Ligesom SF har regeringen ikke sat beløb på de næste 5 års indsats til forebyggelse af selvmord. Det er en lidt bagvendt metode at sige: Nu tager vi et beløb, og så vil vi bruge det til et eller andet. Jeg synes, den rigtige metode er, hvad SF også lægger op til: Lad os se kvalitativt på, hvad der er prioriteret højest, og så bagefter se på, hvad det koster. Det synes jeg er en mere korrekt måde at gøre det på.

Det er jo ganske vanskeligt at forebygge selvmord. Det er jo ikke nogen let opgave, vi her har med at gøre. Måske bortset fra de erkendte

risikogrupper, dvs. sindslidende og indlagte efter selvmord, der er sådan lidt mere identificerbare, må man jo sige, at det er et vanskeligt område.

Vores viden om forebyggelse af selvmord er særdeles begrænset. Derfor vil jeg godt benytte lejligheden til at opfordre forskerverdenen – hvis man ellers kan tillade sig sådan noget som politiker uden at blive skudt mange mærkelige motiver i skoene – til at vise større interesse for selvmord og selvmordsforebyggelse. Det er desværre begrænset, hvad der i Danmark er af forskning på det område, og det er såmænd ikke på grund af mangel på penge, men på grund af mangel på kvalificerede forskningsprojekter, at jeg nævner det her.

Det var et sidespring. Tilbage til økonomien: Regeringen har som sagt ikke i øjeblikket afsat et nærmere angivet beløb i de kommende år til en styrket indsats til forebyggelse af selvmordsforsøg og selvmord. Der er nemlig mange muligheder for først at få etableret en ordentlig prioritering af handlingsplanens mange anbefalinger.

Derfor er socialministeren og jeg ved at nedsætte en referencegruppe vedrørende handlingsplanen, en rådgivende og koordinerende referencegruppe med eksperter på området, som skal tage hul på handlingsplanen. Det er ikke nogen nyhed, jeg her kommer med. Referencegruppen er omtalt i den pressemeddelelse om opfølgning af handlingsplanen, som blev udsendt.

Tanken med referencegruppen er, at den så at sige skal være et omdrejningspunkt eller forum for et samarbejde mellem stat, amter, kommuner og mellem professionelle og de frivillige organisationer om opfølgning af handlingsplanen. Gruppen kommer, som jeg sagde, til at bestå af repræsentanter for sagkundskaben på området: det frivillige sociale arbejde, de kommunale parter og de relevante ministerier.

Min opfordring eller anbefaling, eller hvad man skal kalde det, til denne referencegruppe vil være, at den tager fat på de fælles punkter, som SF i sit beslutningsforslag og regeringen sammen har lagt vægt på.

Med dette vil jeg gerne bekræfte regeringens fortsatte engagement i og store interesse for forebyggelse af selvmordsforsøg og selvmord, og jeg vil godt på regeringens vegne give tilsagn om, at der fortsat skal ske en styrkelse af forebyggelsen af selvmordsforsøg og selvmord, og at indsatsen også i de kommende år vil blive